

пода, висшето благо, свѣтътъ ще бжде такъвъ. Тѣ живѣятъ въ закона на контраститѣ. Какъ можемъ да бждемъ добри, когато на всѣка стѣпка лжжата е наша съпътница? мамимъ себе си, ближнитѣ си и Господа. Несъзнателно сме дали гражданство на лжжата. Ние дѣйствуваме подъ страхъ. Нека се освободимъ отъ страха, нека си туримъ за девизъ да говоримъ истина поне прѣдъ Бога. Нека кажемъ: „Днесъ нѣма да говоря измама прѣдъ Господа“. Направимъ ли грѣшка, да кажемъ: „Съгрѣшихъ“, а не: „Еди-кой-си е причината; азъ седя малко по-високо отъ него — като фарисеина — имай за мене по-високо мнѣние“. Тогава сме въ областъта на закона на контраститѣ, въ тъмнината. Нека си кажемъ правото: „Азъ направихъ това“ защото, като изповѣдваме грѣшкитѣ си, ще се поправимъ. Ако прочетете изповѣдъта на Толстия, ще намѣрите добъръ примѣръ за това. Той стана великъ, когато изповѣда прѣгрѣшенята си. Само единъ-два такива примѣра има въ историята. Можете ли да направите такава исповѣдь? Ако искате да станете благороденъ, ангелъ, светия, то е много лесно. На день можете да станете десетъ пѣти и ангелъ и дяволъ. Нѣкои не вѣрватъ въ прѣбраждането, ама вие десетъ пѣти на день можете да се прѣродите. Вие сте прѣроденъ дяволъ, щомъ искате да убиете човѣкъ, — тогава се намирате въ областъта на противоположноститѣ и сте въ състояние да направите всѣкакво зло. Въ закона на подобieto ли сте, вие сте ангелъ. Готови ли сте да се самопожертвувате или да направитѣ благородно дѣло, вие сте светия. Само че неможете да задържите това положение дълго-